

Primăria Municipiului Arad

No. 19.126—1938.

Publicațiune

Se aduce la cunoștința celor interesați că Primăria municipiului Arad, în ziua de 7 Iunie 1938 ora 11 a. m. va ține în biroul Serviciului economic (parter camera nr 59) licitațiune publică cu oferte închise și sigilate pentru lucrările de tinichigerie la edificiile primăriei în sezonul de lucru al exercițiului 1938—1939.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu Art. 88—110 din Legea contabilității publice și potrivit normelor de licitații în vigoare.

Ofertanții cari vor participa la licitațiune vor depune odată cu oferta, în plic aparte și garanția prevăzută de caetul de sarcini, în număr rar sau efecte garantate de Stat, iar oferta se va face numai în conformitate cu caetul de sarcini și în baza prețurilor unitare întocmite de Serviciul tehnic al municipiului, cari se pot vedea în camera No. 59 a primăriei între orele 11—13.

Arad, 11 Mai 1938.

Biciclete, mașini de cusut, radio și instalații electrice cele mai ieftine la
Arcadie Schwarz electro-tehnician
Arad, Strada Dr. I. Petran No. 1

Cele mai fine,
mai superbe și
cele mai ieftine

Sobe de teracotă la

Traian Givulescu

Magazin de Sobe de teracotă.

ARAD, Bulev. Regele Ferdinand 50.

Mobile moderne

se pot cumpăra cu prețuri ieftine la Firma
ȘTEFAN KURECSKA
ARAD, Str. Brătianu No. 2.

Primăria Municipiului Arad

Nr. 19.304—1938.

Publicațiune

Se aduce la cunoștința celor interesați, că Primăria municipiului Arad, în ziua de 7 Iunie 1938, ora 11 a. m. va ține în biroul Serviciului economic (parter camera Nr. 59) licitațiune publică cu oferte închise și sigilate pentru executarea lucrărilor de terasamente, așezare, demolare, curățire și de țiglarie la edificiile primăriei în sezonul de lucru al exercițiului 1938—1939.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu Art. 88—110 din Legea contabilității publice și potrivit normelor de licitații în vigoare.

Ofertanții cari vor participa la licitațiune vor depune odată cu oferta, în plic aparte și garanția prevăzută de caetul de sarcini, în numerar sau efecte garantate de Stat, iar oferta se va face numai în conformitate cu caetul de sarcini și în baza prețurilor unitare întocmite de Serviciul tehnic al municipiului, cari se pot vedea în camera Nr. 59 a primăriei între orele 11—13.

Arad, la 11 Mai 1938.

Cel mai elegant salon de confort pt. doamne

LUX

in această lună se deschide
Proprietar: **PETRU BIRKENHEUER**

Fiecare doamnă va fi servită conștiincios și prompt, după metoda din orașele metropole
Arad, Bulev. Regina Maria, (pal. Minorilor)

CENTRAL

Orele 3, 5, 7.15 și 9.30 seara

Ingerul străzii

Un poem al dragostei, credinței și fericirii

cu

SIMONE SIMON
JAMES STEWART
JEAN HERSHOLT

Cel mai nou jurnal
Fox!

Vizita lui Hitler în
Italia!

O inițiativă cu răsunet

De curând a luat ființă în Capitală primul institut de documentare organizat după modelul institutelor similare din Occident și America. Inițiativa aceasta a slănit un viu interes nu numai în cercurile oficiale, cărturărești, industriale și comerciale din Capitală și provincie, dar și în rândurile tuturor cetățenilor dornici de a avea o informație rapidă și precisă asupra chestiunilor cari îi preocupă. Mulți cetățeni având nevoie de-a afla date de concursuri, examene, licitații, dispozițiuni și regulamente oficiale, prețurile unor produse, sursele de procurare ale anumitor articole, modul de preparare al anumitor produse chimice sau alimentare, date statistice, bibliografice sau alte documentări mai ample asupra unor chestiuni științifice, economice, tehnice, etc., — nu au azi posibilitatea să-și procure aceste informații decât cu cheltuieli mare de bani, efort și timp. Neștiind unde, când și cum să se adreseze pentru lămurirea lor, bat fără folos la toate ușile sau renunță din capul locului la documentarea lor, având în ambele cazuri meri și grave neajunsuri. Este evident că institutul de documentare „TOT” nu este un birou de intervenții pe la autorități, un cabinet medical sau un birou avocațial și de notariat.

În cadrul acestui institut funcționează și o secție de traduceri pentru scrisori, acte și lucrări și în următoarele limbi: franceză, germană, engleză, italiană, rusă, maghiară, spaniolă, olandeză și poloneză.

Oameni de știință, cu titluri academice, având acces la toate bibliotecile și instituțiile științifice din Capitală, pot procura atât publicului, cât și demnitarilor informațiile și documentarea exactă și completă asupra chestiunilor cari formează preocuparea lor. Chestiunile cari nu pot găsi răspunsul prin cercetarea surselor de documentare din țară, își găsesc soluția cu ajutorul cătorva sute de institute de documentare din străinătate, cu care institutul românesc se află în strânse legături.

Taxa unei informații din orice domeniu este de 50 lei, sumă care urmează să fie trimisă prin mandat postal, cont CEC 1243, sau pur și simplu, în mărci poștale pe adresa institutului. Pentru documentări mai ample și studii complete onorariul se fixează de la caz la caz. Institutul e condus de d-nii Th. Iorga și Em. Samoilă.

Adresa institutului de documentare „TOT” este: București I, str. Sf. Constantin 24, telefon 3.16.15, cont CEC 1243, căsuța poștală 126.

Croitoria pentru domni
MOSKOVITZ
Arad. Asortiment bogat

Cinematograful Urania:
cuib de incendiu

III.

Am relatat în trei articole situația cinematografului Urania din Arad, — după cum a fost relatată și de alte ziare locale, — arătând situația sanitară care domnește în acest cuib de incendiu, din cauza lipsei eșirilor de incendiu, amintind și starea tavanului, care, în scurt timp, se va dărâma căzând în capul spectatorilor.

Etajul acestui cuib de incendiu are o singură eșire, iar aceea care duce la stradă este așa de prost făcută, încât fără a fi vreun pericol, spectatorul abea coboară scările cari sunt făcute tip serpentin, așa că în caz de incendiu este absolut sigur, că spectatorii năvălind asupra acestei scări, vor fi victime cu sutele.

Iar pe de altă parte nu știm cu ce curaj arborează acest faimos cinematograful stegulețe naționale, cu oca-

zia unui fleac de film.

Cea mai mare obrăznicie însă a fost comisă în ajunul sărbătoririi zilei de 10 Mai, când acest cinematograful a expus un tablou care reprezenta reclama filmului, care rula, într-o vitrină depe corso, combinând culorile roșu-alb-verde.

Ce interes avea conducătorul acestui cinematograful să expună tocmai acum acest tablou când Românii sărbătoreau ziua de 10 Mai, iar aprecepe toată populația Aradului era pe corso?

Noi ne-am făcut datoria față de populația Aradului și față de autorități. Cu acest articol am încheiat campania de lămurire. Rămâne în datoria celor în drept să apere populația Aradului și să procedeze la închiderea localului dela etaj până nu cad sute de victime. H.

Chinina, tratamentul profilactic al gripei

E un fapt bine cunoscut în lumea întreagă, că chinina e arma de căpetenie a luptei preventive și curative contra paludismului, însă, pe de altă parte, e un fapt mai mult sau mai puțin necunoscut că chinina este în același timp un profilactic eficace contra gripei.

Se pare că, acțiunea sa specifică în paludism ne face să uităm prețioasele sale proprietăți în multe alte cazuri. Însă mulți oameni își vor reaminti că altădată recurgeam la pilulele de chinină — cu cel mai mare succes — în momentul în care gripa amenința, adică la apropierea iernii. De atunci, chinina a fost în parte înlocuită de alte remedii, dar nu a fost într-adevăr depășită.

Chiar din 1907, dr. Rabow a exprimat opinia sa că chinina administrată în doze mici și repetate, s'a arătat întotdeauna mijlocul preventiv cel mai sigur contra gripei.

Războiul mondial care a dat ocazia mai multor epidemii grave de gripă, a dat medicilor posibilitatea să probeze acțiunea profilactică a chininei contra gripei. Astfel în 1918, profesorul Laubenheimer din Frankfurt am Main, a constatat că o mie de prizonieri dintr-un lagăr au fost feriți de gripă, fiindcă au luat câte 0,25 grame de chinină pe zi, pe când alți prizonieri cari nu luaseră chinină — s'au îmbolnăvit.

După război, încrederea medicilor în chinină s'a reînnoit, iar în ultimii ani au apărut numeroase articole în reviste medicale, citând observații convingătoare asupra eficacității chininei.

Când în 1938, o epidemie de gripă amenința Berlinul, profesorul Spitta, care el însuși era sensibil la infecția gripei, a recomandat

zilitică administrarea unei mici cantități de chinină, ca preventiv. El s'a supus — ca și familia sa — la acest regim, care le-a permis să nu se îmbolnăvească de gripă timp d 15 ani.

Toate acestea confirmă proverbul: Nimic nou sub soare. Medicii de azi regăsesc întrucâtva medicamentul încercat din timpurile străvechi.

După observațiile făcute, se poate spune că 20—30 centigrame de chinină luată zilnic, frește pe oricine de gripă.

Dacă vrei să fi elegant
îmbracă-te la

Manea

calitate bună și prețuri ieftine

ARAD

S'a apropiat căldura!

EFTINĂ!
IGIENICĂ!
CRISTALINĂ!
ESTE NUMAI

Ghiata

artificială

fabricată din
apă de apaduct, în

Fabrica de ghiată a

orașului

Abonamente și comenzi: la
Uzinele Municipiului Arad.
Telefon 1065.

Dați la legat în piele și pânză biblioteca la
A. Mihailoviciu compactorie
Arad

— (Palatul Cultural) unde găsiți lucru bun și ieftin. —

AMEFA—Gloria 3:2 (0:1)

De multă vreme cele două divizionare ale Aradului nu s'au întâlnit pe teren pentru a antrena publicul sportiv al oraşului, împărţit în două tabere, în alternanţe de aplauze şi exclamaţiuni reprobativă. Contând pe amintirea dărzenei cu care se disputau luptele dintre Amefa şi Gloria în trecut fapt care aduna număr record de spectatori, conducătorii celor două echipe s'au gândit că n'ar fi aface proustă dacă ar pune faşa în faţă două tabere cu susţinători atât de pasionaţi, după adversitatea dintre aceştia n'a fost de mult sgânddrită şi era însetată de o ciocnire.

Socoteala de acasă nu se potriveşte însă, întotdeauna, cu cea din târg. Omul veacului în care boxul, catch as catch can şi alte sporturi brutale sunt ridicate la valoare de artă, nu se deranjează prea uşor

pentru lupte platonice. Şi cum parţial anunţată pentru ieri n'avea nici un preţ, nici un stimulent decât o rivalitate veche şi probabil stinsă, amatorul de spectacole fotbalistice n'a crezut în sinceritatea bătăliei şi n'concluzie a presupus că va vedea un joc mediocră menit doar să dea o contravaloare (fie şi mai scăzută) pentru banii cu cari se plăteşte biletul de intrare. Iată de ce afluenţa la arenă n'a fost atât de nestăvilită după cum se aşteptau unii sau alţii.

Şi s'a dovedit şi de aşdădă că publicul această entitate care, prin nu ştim ce lege a firii, are o psihologie atât de interesantă şi care, luat în general, judecă şi simte în'r'un singur fel, deşi e compus din atât de diferite elemente — a avut dreptate, s'a dovedit a avea fler.

Jocul

a sosit mediocră. Nici publicul şi nici jucătorii n'au fost prea entuziasmaţi. Chiar golurile au fost destul de anemic subliniate de către aplauze. Cât priveşte strigătele de încurajare sau de protest, acestea au cam lipsit, mai ales dupăce Batrin, care are brutalitatea în sânge, a fost sfătuit de către conducătorii echipei sale ca „locul la altul mai vrednic să-l lase”.

Cei 1500 de spectatori au salutat cu o efuziune falsă apariţia pe teren a celor două echipe. Fiecare se amăgea, dar în despărţământul sincerităţilor din sufletul fiecăruia, era ceaţă. Până şi culorile spalăcite ale tricourilor contribuiau la temperarea eventualelor firi mai însufleţite.

Când, apoi, a mai apărut şi d. Chicin, cunoscut la Arad ca ageamiu în materie de fotbal deşi cineva aproape de noi spunea că şi pe timpul studenţiei era mai mult amator de fotbal decât student, — puţinele nădejdi cari mai stăruiau s'au plecat în jos ca şi corola unei flori prea grele pentru o tulpină lovită cu bastonul.

Sub aceste semne a început partida dintre Amefa şi Gloria şi mai-mai că ne-a desminţit aşteptările. Gloria a avut câteva scipiri cari speram să îndârjească pe adversar pentru a produce un joc interesant, palpitant.

Au fost doar... excitante. Câteva combinaţii încropite câteodată de ambele părţi se pierdeau fie în out fie pe linia de 16 m. a porţii adverse. Totuşi se poate afirma că primele 45 de minute balonul a fost mai bine dirigit de către galben albaştri, şi deasemenea prima jumătate a timpului de după pauză. Chiar şi goalul marcat de Gloria a purtat stigmatul jocului ca un copil născut din părinţi leneşi. O minge trasă, la învâlmăseală, înspre poarta lui Sadovschi, a fost scăpată de acesta pe linia de corner de unde Igna a întors-o în micul careu pentruca, nu se ştie cum, să intre în plasă.

Cam tot aşa s'a produs egalarea, numai că de data aceasta identitatea părintelui avortonului a putu fi stabilită: Perneki. (De dragul adevărului, mai putem adău

ga că Theimer a contribuit în bună parte şi el.)

S'ar fi părut că aşa va rămâne şi-aşa ar fi trebuit să rămână, nu atât pentru egalitatea jocului produs de cele două echipe, cât de dragul păcii şi bunei înţelegeri. Era şi mai drept şi mai frumos.

Iată, însă, că Mercea e deschis de Henegar şi fuge admirabil, driblând pe toţi cei ce se încumetă să-i iasă în cale, mai pasează odată lui

Jucătorii

Dela învingători nu s'a remarcat decât Sadovschi, în formă mare, care a oprit multe mingi ce păreau a fi goal. Prassler a fost în nota lui obişnuită. Nu însă excepţional. De altfel, prea a schimbat de multe ori locul.

Perneki a fost şters. Nu are decât meritul de a fi tras de două ori admirabil şi cu bună adresă la poartă.

Szaniszlo, la fel. Insurătoarea l-a cam lenevit. I-a mai rămas numai uzul de forţă în locul ştiinţei utilă în coşniţa pentru piaţă.

Ceilalţi şi-au făcut datoria, fiecare cât s'a priceput.

Dela Gloria s'a detaşat Lupaş de spre care putem afirma că a fost cel mai bun om de pe teren, cu toată greşala grosolană care era să coste un goal. A muncit cu pasiune, cu inteligenţă şi cu rezistenţă.

Probabil, pentru că era aniversarea a 100 jocuri sub culorile gloriole. Ii urmă s'ajungă internaţional. Suntem siguri că ar face onoare echipei sale.

Dobra a fost slab, moale, părea că nu dă nici o importanţă partidei sau că e prea... gras... Păcat: cineva din tribună îl urmărea cu mare interes... şi pe el şi pe Sadovschi.

Theimer nu poate fi schimbat în alt om. Trebuie judecat prin prisma calităţilor şi defectelor ce i-se cunosc atât de bine.

Volentir a muncit, dar — între noi fie vorba — putea să fie şi mai cu tragere de inimă.

Şiclovian... ca şi ceilalţi Şiclovian: slab.

Baici îşi merită pe deplin locul în echipă. Este ceea ce a fost Vetchell: un om muncitor. Niciodată nu-l surprinde o minge şi nu-i e lene să intre pe cel care se apropie de poartă.

Igna, acelaş de totdeauna, adică bun.

Tudor mai norocos decât altădată.

Tudor care-i retransmite pentruca, cu dreptul, să tragă imparabil în coiful în care Sadovschi nu se aştepta. A fost un goal minunat.

Dar soarta a vrut altfel. Soarta, nu altcineva. Adică, poate dorinţa de a se răzbuna de forma lui prea slabă, a lui Perneki, plus înceţineala şi nepăsarea fundaşilor glorioşi. Cum — cum nu, dar ajunge atâtea: Perneki a mai marcat două goaluri şi încă foarte frumoase amândouă.

Odată, a scăpat, dintr'o passă a lui Leb (se pare) Perneki — ce era să facă? — a început să fugă spre Theimer. Cei doi fundaşi glorioşi n'au vrut să-l ia în serios decât prea târziu, când abia l-au putut ajunge, fără a-l mai împiedica însă, să tragă, sperând probabil că Theimer va prinde. Perneki a nimerit însă atât de precis încât portarul n'a mai văzut să intervină.

Al treilea goal amefist-pernekist, dacă preferaţi — a venit nu peste mult cam tot aşa, numai că de data aceasta Perneki a tras dintr'o poziţie mai puţin jenantă de un Şiclovian, slab şi obosit.

În loc să ncerce a egala galben-albaştri au renunţat. N'are-a face!... Mama ei de chestie!...

Fritz demn de... înlocuit. Să se facă încercări cu elemente din tinerime, pentru că Fritz nu poate fi menţinut în echipă numai pentru a fi marcat câteva goaluri pe cari oricine le-ar fi putut marca, atunci când, de atâtea ori s'a dovedit că el a stricat mingi cari trebuiau să fie goal.

Henegar a fost admirabil. Ii prezicem un viitor frumos în cariera de fotbalist. Să se antreneze doar pentru rezistenţă.

Mercea are meritul de a fi marcat un goal minunat. Al't.

D. Chicin a fost distrat şi a brambura. Păcat de cheltuială. Găseam marfă mai bună la Arad.

Cupa României

F. C. Rapid—Venus 2:1

Dracii negrii au fost învinşi, după ce timp de 90 minute au obţinut 1:1 faţă de FC Rapid.

În consecinţă, Cupa României va aparţine aceluia care va ieşi victorios din întâlnirea dintre FC Rapid şi CAMT.

CAMT—Victoria 2:0

Spre surpriza generală, Victoria a cedat la două puncte diferenţă CAMT-ului fiindcă, probabil, băeţii sunt necăjiţi de a fi pierdut campionatul.

Noul director al filialei arădane a Băncii Ardelene

Prin plecarea dela conducerea filialei arădane a dlui Francisc Bilei, locul acestuia a fost încredinţat dlui Coloman Kandel fostul director al filialei dela Satu Mare al amintitei bănci.

D. Kandel este nu numai un destoinic funcţionar, ci şi un apreciat om de societate.

Juventus—Universitatea 4:1

Scorul este prea sever pentru învingătorii Venusului. Totuşi, Juventus a dovedit în acest sezon că ştie să obţină victorii.

Phönix—Unirea-Tricolor 2:0

Nu mai puţin surprinzătoare este victoria Phönixului asupra oborenilor.

Sportul Studentesc—ACFR 4:2

Sportul Studentesc a făcut o partidă mare, ieri, cu toate că ACFR n'a fost la înălţimea ultimelor sale două matchuri.

Chinezul—CAO 4:1

Mai dureroasă decât înfrângerea este pentru orădeni pierderea suferită prin

fracturarea piciorului lui Juhász halfcentrul care a fost atât de util în matchul România—Jugoslavia.

Datorită acestui regretabil incident, desigur că acela care îi va ţine locul în echipa naţională va fi Dobra şi sperăm că va fi altul decât în jocul cu Amefa.

De altfel echipa României are nevoie de un centru mijloc care să deschidă aripile şi nu să joace lateral cum face Juhász. Dobra este cel mai indicat pentru a stimula eficacitatea înaintării reprezentativei noastre.

Dobra va pleca, aşadar în Franţa şi va juca împotriva lui Preston-North.

Gabriele d'Annunzio

Conferinţa dlui inginer R. Cărpinişan

Duminecă 15 crt. orele 6 p. m. dl. inginer R. Cărpinişan directorul lic. Industrial din Arad, a vorbit la Palatul Cultural în numele Institutului de cultură italiană în România, despre scriitorul italian Gabrielle d'Annunzio.

Conferenţiarul arată că, în timpul războiului mondial, când a luptat pe frontul din Italia în armata austro-ungară, împreună cu unitatea din care făcea parte, a avut neplăcerea să fie bombardat de d'Annunzio, care făcea pe atunci, parte din cadrele aviaţiei. În continuare d-sa vorbeşte despre opera nemuritorului poet, paralel cu activitatea sa militară.

Gabrielle d'Annunzio a dezvoltat o activitate complexă în toate domeniile: a fost poet şi prozator, a luptat în război pe uscat, pe apă şi în aer. La etatea de 14 ani ta-

lăl său i-a editat un volum de poezii cari au atras atenţia tuturor asupra sa. Alte opere de valoare l-au consacrat apoi ca poet şi scriitor.

Războiul mondial l-a găsit în Franţa, de unde a plecat în Italia şi a reuşit s'o determine să intre în război alături de aliaţi. El, deşi a fost bătrân, a intrat ca voluntar. După încheierea păcii împreună cu d. Mussolini a organizat fasciile, care aveau să scape Italia de pericolul ce-o ameninţa.

Ca încheiere, d. Cărpinişan a arătat răceala care s'a produs în anii din urmă în raporturile noastre de prietenie cu Italia de care ar trebui să fim cât mai aproape, aceasta fiind şi intenţiile Institutului de cultură italiană în România.

S. Col.

Pictorul Grigorescu şi primăvara

Pictorul Grigorescu s'a născut în luna Mai, în cea mai frumoasă lună a primăverii poate şi de aceea el a închinat cel mai cald imen primăverii în sute de pânze ale lui.

Sosi el pe lume primăvara, în 1838, când câmpiile noastre aveau băraganurile mari acoperite cu flori. El iubea primăvara şi lui Delavrancea îi zicea odată: „Primăvara a jucat un mare rol în viaţa mea!” Da, aşa de mare, încât sufletul său a fost toată viaţa sa o primăvară de simţiri alese.

Cum să nu fi iubit el primăverile noastre, atât de poetice, pe cât de scurte, el care era închinat cu totul, sufleteste frumosului şi plăcutului

Iubitor de lucruri nouă, la vârsta în care sângele începe a fierbe şi la care vreme, mulţi copii timpurii, cum era el, simt acea trecere fermecătoare, plină de iluzii şi de nădejdi şi doruri necunoscute ce constituiesc tranziţia între copilărie şi adolescenţă. Grigorescu începu a cunoaşte împrejurimile Bucureştiului. Era primăvară, primăvara lui iubită, primăvara ce a cântat-o el în atâtea chipuri.

Dorind a-şi cumpăra pensule şi vâpsel şi lipsit cum

era de mijloace, el care era atât de observator, începu a culege în expediţiile sale primăveratece, în jurul Capitalei, unţior cu frunză grasă, şi-l aducea în piaţă unde-l vindea cu înlesnire.

Micul său comerţ îi permise a-şi procura cele necesare şi astfel ajunse el a zgârvi pe seama lui şi din munca lui, primele icoane pe cari le vându, între 13-14 ani, la obor! Avea acum cu ce să-şi cumpere cele necesare. De altfel primăvara trecuse şi unţiorul nu mai înverzia în jurul Capitalei.

El a spus fiului său, că în acest timp, vâpsel şi uşi fereşti fiind plătit cu un sfânt pe zi.

Iată şi o epistolă dela bunicul său medic curant:

„Cum să descriu adâncimea şi delicioasa surpriză pe mi-ai făcut? În minutul am scos la iveală cutia tabloului, mi s'a luminat înima de mulţumire. În mijlocul iernei geroase mi-ai trimis, Maestre dragă, adeverata primăvară, căci tabloul e încântător, ca o dulce zi de Mai. Cât farmec de luminoase şi efecte în coloritul pe care numai muma Natura şi poezia ei, dulcele şi marele nostru Grigorescu, le ştiu în faţa ochilor omeneshti...”